

R I S E T E

ADMINISTRAȚIA
STRADA TEATRULUI No. 8

APARE IN TOATE DUMINICELE

PRPRIETAR ȘI DIRECTOR RESPONSABIL

IOAN ATHANASIADE

P L I N S E T E

ABONAMENTUL
DECE LEI PE AN IN TOATA ȚARA

CALENDARUL CIULINULUI

August are 31 zile

După popi

După Ciulin

D. 5 - 17 Mart. Eusigen
L. 6 - 18 ++ Schimbarea la față.
M. 7 - 19 Martirul DometiūCabinetul plăcă sa ia dușe. . .
++ Schimbarea la față a Rabiului
Martirul Oppler sau frauda de
400,000 lei.

M. 8 - 20 Sf. Emilian R.

Emil Cosmințescu face băi de ipo-
tecare.J. 9 - 21 Sf. Apostol Matia.
V. 10 - 22 Martirul Laurent.Mare congres electoral la Florica.
Enciclica Papagalăscă chiază no-
rodul în tagma națională.

S. 11 - 23 Sf. Mucenic Evpiu

Cucu își numără zilele.

EPISTOLIE DESCHISĂ

Adresată Vice-Regelui Brătianu.

Cred că este timpul, amice Brătieni,
Să dai pace țării, să nu te blesteme.
Fii sătul cu-atâtea câte le făcuși
Și ți bogdaproste c'ăi vedut ajunsți :
Țara, ce la sinu'r ea te-a alăptat
Și poporul care sus te-a ridicat,
Robi la nemți să fie pe sute de ani
Dați de tine însu'ți și ai tēi pehlivanī.

Cred că cu risipa ce mai ieri făcuși
Creând apanagiul, ne-ai pus în cătuși.
Țara în tăcere înghită ș' est hap
Mulțumită ție. . . Să-ți fie de cap.
Robul tomaterii dar ți 'l-ai jucat;
Că ești slab de minte tu ne-ai esplicat.
Te știam odată că ești un ciapcân
Când treceai în țară ca un bun român.
Ați 'ți-ai schimbat fața : dintr'un Fiv-fric
Ai ajuns ca slugă la ori-ce calic.

Cu-aste hadadișuri alde trecă-mergă
Alți Români cu inimă pôte să le drégă,
Când și pentru țară va sosi o zi.
Când tu la putere pôte în veți fi.
Cum rămâne însă cu asasinate,
Delapidări sume, care din păcate
Sub a ta domnie tôte s'au comis ;
Relativ la astea ce-ai avea de dis ?
Dar cu ciomăgiala, torturi și pedepse
Ce se repetară atâtea de dese,
Cum rămâne, spune, în ce cont se trece,
Căci le știți pe tôte, și cu sânge rece
Strigă ca turbații la cei din Agie :
„Dați că veți ia dracu, dați în carne vie.“

Și slugele tale, slugi ne'nduplicate
Iuruși dete'n ómenī, ș'incepu a'i bate.
„D'ați, strigă prefectul, Răducu Mihai,
„Trageți mēi într'ênșii ca'n hoții de căi.“
Sângele stropește pietrele pe stradă
Ca să scie țara că'i ți de paradă.
Numai sub guvernul-ți, sub a ta domnie,
Imi vedură ochii o așa urgie.

Cum rămâne, spune, când te răfuești
Cu această țară ce o jumulești
Mai veți ca Cocoșul jumulit de Cuc
Ce'l mână cu totul lacomul Cosduc ?
Din parte-mă, amice, îți dau o povață,
Care-ți prinde bine în timpul de față :
Ca să scapi de tôte nu-ți mijloc mai bun,
Și costă și ești : Sfōră și săpun.

Un ortăian pacnic.

Bucuresci, 4 August

Recomandăm cu dinadinsul cititorilor noștri
câte-va din revistele postume ale patrioticeii foije
Național Voința Zeittung. Modul cum vorbește
despre trecutul d-lor cel glorios, asimilându-și
victoriile, cu acelea care le-a repurtat Alexandru
contra lui Por Impărat, este forțe hasliū.

Abia de ieri a răsărit, bat'o pirdălnicu, și a
inceput să-și ia nasu la purtare. Face tocmai ca
copilu cel răsfațat, care se scālambă la toți și dă
cu pumnii în cine îi iese 'nainte, fără témă d'a
fi muștrat, fiind-că știe cât de mult este iubit de
acela care-'i storce fița budgetară.

Intr'unul din numerile trecute, dupe ce ia la
refec pe cei cu clubul din str. Știrbei-Vodă, îi
întrebă decă are d-lor un trecut mai glorios de
cât dênșii, fiind-că tôte câte sunt și câte s'a fă-
cut, cu cuvântul său cu fapta, de dênși s'a făcut,
tôte cele vedute și nevedute de d-lor sunt pláz-
muite. Așia dar, le dize, să poștiți să intrați în
luptă, că o să dați piept cu noi, și cât des-
pre rezultat vă pot asigura mai 'nainte, că el se
știe că are să fie favorabil noē, fiind-că cu noi
este activitatea, cu noi este budgetul, cu noi
este nația ; și apoi începe să citeze nume pro-
prii, trecute la nemurire în istoria liberală-năciu-

nală, ca Vornicu, Ulmeanu, Tănase Zurba, Pre-
dud, Nălăgeac, etc. care, dic dênșii, sunt deciși
să ne apere prestigiul cu argumentu în mână.

Mai acuză pe România că este monotonă ;
că pana lor nu scrie cu skepsis ; că nu este iu-
bitóre de nație ; că verbul fur nu'l conjugă cu
multiplele nuanțe inventate de ei ; că cuvântul
crime și asasinate nu este sinonim, ca la dênșii,
cu glorie și cu onóre ; că politica ce fac nu este
bănósă ca a lor, etc. etc., în fine, o mulțime de
acusațiuni pe cât de meritate, pe atât de juste.

Intre acuzațiunile capitale mai găsăm și pe a-
ceia, că d-lor, nu cunoste înalta scólă de decla-
mație patriotică-națională studiată de dênșii.

Aci, într'adevăr, le găsăm și noi dreptate ;
căci, probedă un adevărat talent, când, la tri-
bună, cu mâna pe inimă, cu ochii lăcrămândi
spre cer, dize : patrie, liberritate, fraterrnitate,
egalitate și alte cuvinte late, pe de rost învățate,
cu skepsis pronunțate, să cređi că sunt ade-
vurate.

Când pronunță aceste cuvinte cu o melodie
mai dulce de cât miera, atunci auditorul : nația,
poporul suveran, cetățeniū pacnic, răpiți de elo-
cinta patriotică, abia se mai țin pe picior și clă-
tinându-se aplaudă și aclamă cu sgomot mare
pe acei care le infiltrază patriotismul în stomac,
și fără de care patria n'ar putea să existe un
minut înăcar.

Și apoi se mai întrebă singur : Ce ? trăim ore
în epoca miraculelor, sau putem aplica teoriile
sfintului Loyola altora de cât noē ?

Ciulini

Farmacistul Mogărdiei Pasion, de la spitalul Filan-
tropia, procura gratis un fel de medicament, sistem
Reteveescu, aplicabil pentru ori-ce maladie. El con-
sistă din o dosă de părulă aplicată cu o artă libe-
rală-națională, ori-cațui suferind. Consultațiunile și
medicamentul gratis.

D. prim-ministru suferind de neîmplinirea milionului,
s'a dus la Leurdeni pentru a consulta pe d. Crețu-
lescu, care 'i-a recomandat cu seriozitate aplicarea
mai multor glistire, singurul remediū a deveni în stare
normală.

D. Colonel Candiano-Popescu, este autorizat a purta eghiletele și tifra regală pentru serviciile aduse cu republica de la Ploiești.

D. prim-ministru, nemulțumit de glistirul d-lui Cruceanescu de la Leurdeni, s'a decis a merge la băi în streinătate. Cu interimul ministerului de interne, până la reintorcere, va fi însărcinat redacterul diarului *Trăsnetul*.

Cântul Banderii

(Fragment)

Pe câmpia Bossel, cu domnesc alai,
Iși aședă banda colonel Mihaî.
În două plutone, el o arangedă
Și luând comanda ast-fel cuvinteză:
« Frații mei, vorbește, bravul colonel,
« Astă-ți vom începe un mare resbel,
« Un resbel de morțe care să decidă
« Cât să stea la cârmă a noastră partidă.
« Avem brațe multe, avem armătură,
« Vin și bere multă pentru beutură.
« Vă udați gâtulejul forță să aveți,
« Să dați cu tufanul în cine vedeți.
« Dați să țină minte cât or mai trăi
« Să le pără pofta d'a se întruni. »
Dice, cîomăgașii toți se îndârjesc
Ca câinii, 'n mulțime, ei se năpustesc.
Ordine și lege nu-î pot ține 'n loc,
Și dă cîomăgașii cu parul de foc.
Colonelul strigă: « Băieți să trăiți
« Că știți misiunea să v'o împliniți.
« Continuați lupta, bravi mei soldați,
« Dați fără de milă... Înainte! — Dați! »

Se luptă ca nebunii soldații hengeri
Și luptând câștigă mulți prizonieri.
Ordine se dete, resbel 'ncetază
Și prizonierii toți se arestază.
Ambulanța strânge pe cei greu răniți
Rămași în câmpie de ei cîomăgiți.

De ce d-nu Chițu n'are mustăți?

În sârșit s'a descoperit cauza lipsei de mustăți a onoratelor buze a escelenței sale ministrului nostru de culte d. G. Kițu.

Eri, niște rimători, făcători de rele și aghiotanți-majori ai lui Iordache Lăptaru, supranumit Burtă-Verde, fiind în excursiuni arheologice, prin mușorótele de gunoiu din gropile Icónei, au descoperit un pergamentîngâlbenuit de ani, pe care l'au dus în mare alaiu la generalismul și stăpânul lor.

Mare bucurie, pe sprijinitorul cârmuirei la vederea aceluî pergament, dar în zadar se o-

pinti să descifreze ceea ce cuprinde acel prețios sinet, căci literile i se păreă chinezești.

Atunci se hotărî să convóce o întrunire dosnică-beutóre a celor 5 capi de bande și a nume: Toboc, Lipierul, Ulmeanu, Mesciu, Bibănescu, ex-Bucovet și a presedintelui, marele masetru Ghiță Vornicu.

Intrunirea se făcu cu tótă ceremonia cuvenită, dar nici unul, dintre ilustrele persoane, nu fu în stare să 'l descifreze.

Prin vot unanim se decisă a se adresa d-lui Tocilă, director al trebilor din năuntru, arhiolog vestit, director al muselor de antichități, membru corespondent al Academiei și cele l'alte și cele l'alte, ca să 'l scótă din încurcătura.

După o muncă necurmată de o zi și o noapte, presedintele comitetului de salute publică, a primit ađi următoarea deslegare a documentului:

Hotărîre

« Ađi la leatul una mie opt sute șese-deci și unu, « luna Ghenarie, ziua opt, dumnealui Gheorghie sin « Kițu, membru în Comitetul nespalatilor și nepieptă- « naților, a îndrăsnit să vie pomădat și pieptănat « în sinul prea cinstitei ședinți, a prea murdarului « nostru corp;

« Pentru acésta am decis și decidem:

« 1. Gheorghie sin Kițu, ca liberal năcunal ce e, « făcend de necinste barba și mustătile ce le pórtă « să fie rase și tuns la pěr ca în palmă.

« Art. 2. În de o potrivă să fie isgonit și afurisit « de întréga noastră oră.

(ss) **Rușfet**

Scritor, *Cura-da*.

Cauza adevărată a peptănării și pomădării d-lui Kițu este însă următoarea:

Intr'o sēră din acel an, cu o zi mai 'nainte, întorcenduse de la un zaľafet, cam pe două cărări, fiind întuneric grósnic, s'a inomolit într'o grămadă de noroiu, amestecat cu fel de fel de medicamente, unde a dormit, ca într'un saraú pănă a doua zi când s'a prezentat mai sus-đi-sului comitet, plin pe barbă, mustăți și pěr cu o pomadă cam lipicioasă.

Ar fi bine ca d. Primar să observe mai cu deamănuntul mocirlele capitalei ca să nu pață ca d. Kițu în vr'o noapte, căci, comitetul actual de salute publică, e în stare să lase și pe d-lui fără barbă și mustăți.

Prefectul și deputatu țeran

Se vorbește mult p'acea d'un prefect s'un deputat, Șar fi fapt cam de rușine dacă s'ar fi întemplat. Cel d'anietiu la cel din urmă, datorind opt mii de lei, îl chemă la dănsu-acasă și îi duse: Dacă vrei, Să-ți propun candidatura să te-alegem deputat, Tot îți perđi vremea de giaba vara și iarna prin sat. Te aleg din partea noastră în al patrulea colegiu, Căci numai găsești alt-dată un asemenea privilegiu.

Măine e ziua fixată să alegem un țeran, Și mai bine-ar fi pe tine de cât vr'un alt bádaran. Ast-fel îi duse prefectul și'l pofti să ședă jos, Spunendu'i că vorba multă nu e de nici un folos. Dar țeranul cu șială și óre-care respect: «Cât costă deputăția, zise el către prefect.» Nu e scumpă, dar e bună, căci ședî cu cei mari la șaf. Și vei fi d'aci înainte cel mai respectat în sat. Numai polița aceia ce aveam să-ți-o achit, Ș'o considerî desfăcută, și atuncea suntem fit. Țeranul se cam gândește și se scarpină în cap, Cum să scape de prefect și să 'nghită acest hap. «E prea scumpă d'eu, cucóne, și nu'mi vine ca s'o dau.» «Dacă pentru d'ensa trebui opt mii de lei ca să dau.» «S'ar putea pe jumătate și mai mult póte ceva.» «Numai dacă tot ca mine te-ai gândi și dumnéta.» — «Aci nu e timp de vorbă, și răspunde da sau ba. Căci si 'ntr'un caz și în altu nu 'ți mai dau nici o para.» Ast-fel îi duse prefectul și sculându-se în sus, Vru să plece din odaie căci vorbise în de-ajuns. — Țeranul, vedend că gluma s'a 'nfundat acum de tot. Și că pentru tot-d'auna s'a spălat de bani pe bot, «O primesc și cu atăta, duse; fie ori și ce ar fi, «Numai dacă dumneavóstră garantați că voiú eși.» — «Despre asta fii pe pace, să nu te gândești de loc. «Te voiú scóte eu d'asupra chiar prin apă și prin foc. «La zapeii le voiú da ordin și ei vor executa «Alegerea dumitale, fără să le dai ceva.» Scotend polița țeranul în valóre de opt mii, Domnului prefect o dete și el o făcu fașii. Iar a doua zi zapeii nu încetau de a striga, Pe Costache să 'l alegem; și mulțimea repeta: «Da pe d'ensul să 'l alegem căci e bun de deputat. «Că 'i bérân și e cu minte și mai priceput la șfat. Ș'așea mulțimea condusă de prefectul cel samsar Procopsi județul nostru c'un ast-fel de mandatar. Dar de când revizuirea propuse condiții noi, Pentru a se mai alege trebuesc multe nevoi; Și astă-zi țeranul nostru se bocește ne'ncetat, Blestemându'și ziua 'n care s'a propus de deputat. C'a perdut multe parale, el plesnește de necaz, Iar lumea care'l cunóste 'l rade făcendu'l haz. Se vorbește mult aicea de prefect și deputat. Și de și cam de rușine, însă faptul s'a 'ntemplat. Venim dar la rândul nostru ca să d'icem *afirm*. Celor ce ne dăruiră un asemenea tacim. —

Tepeș

Târgoviște, 23 Iulie 1884

Intemplarea de la Oppler

Numim întemplare pungașlicul de la fabrica de bere Oppler, pentru că între multimele de fraude ce s'au comis și se comit în acésta țară, în care pungașlicul a ajuns o meserie, întemplare este a se descoperi.

Ca și cei-l'altî gazetari, ne vom tine și noi ca scaul de pe autoritățile însărcinate cu cercetarea aface-rali, însă pănă la terminarea ei, spunem pozitiv că pungașlic a avut loc, și încă colosal, și tot într'un timp, presupunem că la urma urmelor, Oppler, va rămâne mai curat de cât berea lui.

Sunt lucruri comune.

MĂRITATĂ ȘI TOT FATĂ

Frunză verde de dudău
Să dea sfântul Dumneșel,
Că o-dată măritată
Să rămâi tot cum ești: Fată
Muștuc (Opere alese.)

În orașul Brăila, unul din cele mai frumoșe porturi ale Dunării, locuia, nu e mult d'atunci, căpitanul Siam Tufescu.

Când d'ic Căpitan să nu credeți că d'ic căpitan de oștire. Nu, ferescă sfântul, Siam al nostru fusesse înrolat în oștire pe la 48, dar nu putuse să înainteze de cât pănă la iuncărat. Era căpitan de port și atăta tot.

Căpitanul Tufescu se tragea din vechia familie Tufă, renumită în întréga Brăila prin escentricitatea ei. Așa, boerul Tufă, tata lui Siam, era vestit prin zaifeturile și cholhanurile fără sémén ce le făcea, fără să aibă frântă de para.

Când 'l întâlnea vr'un prieten și 'l întreba:

— Ce mai faci?

Răspunsul său era pur și simplu:

— Tufă!

— Unde te duci?

— Să petrec.

— Ai parale?

— Tufă!

Prin tufă el înțelegea: nimic. De la vorba asta, lumea a început a'l porochi boerul Tufă, iar țiganii l'utarî îi făcură și un cântec în onórea lui, al cărui refren iată'l:

Cine trece, cine vine
Când mai drept, când mai pe vine?
Cine, el în cap cu scufă?
E vestitul boer Tufă!

Tufă 'l porochise, Tufă 'i-a rămas și numele.

Boerul Tufă a avut de la trei neveste, doui-spre-dece copii. Niște adevărați Tufă! Dar, mai tufă de cât tóte tufele eșise Siam. Seména cu tatăl său, ca două picături de apă, atât la corp cât și la obiective. Îi plăcea ziafeturile și 'i plăcea cucónele. Acestea din urmă mai ales, erau tótă fericirea lui. Era destul ca una din ele să 'i zămbescă, ca să se aprindă ca iasca și să strige, cât 'i lua gura, că móre după d'ensul, se prăpădește și că e sigur de concheta lui.

În timpul când începem acésta povestire, căpitanuț Tufă, între două vârste, era în tótă splendórea lui. Era de talie mijlocie, svelt la corp, cu o înfăcișare

mândră, capul rotund și acoperit de un pěr argintiu, ochii căprui, nasul mare și gogoneț, fața gălbue și bărbia încadrată de un pěr stufos și negru.

Portul său era acela ce se cere unui căpitan de port și în cap, atât iarna cât și vara, purta legendara în familie scufie alba, care la d'ensul se transformase în chipiu.

Îndată ce eșea din cancelarie, după ce se pomăda în destul, ca untul să 'l ajungă în șiuróie pănă la urechi, după ce se parfuma cu o cantitate mare de de levent, Siam 'și lua frișca și chipul, și, fredonând cântesul familiei, se ducea la otelul *Trei Găini*, unde după ce se îndopa cu dece feluri de mâncare și bea ca la vre-o două oca de vin, și petrecea restul nopței la un Café-Chantant din apropiere.

Îi plăcea peste măsură cafelele cântânde și mai ales cântărețele. Era nebun după ele. Îndată ce aușea că a venit o nouă Miss sau Mademoiselle sângea și se suia la creeri, tremura ca varga, și, cu două ore mai înainte de începere, Siam, e afla ferchezuit și eșit ca din cutie, așteptând cu gura cascătă și cu o bere dinainte ridicarea cortinei.

Visul lui de aur, era din tinerețe, ca să se facă cu ori-ce preț, iubit de o franțuzóica.

Când aușea de franțuzóice, și și arnăia inima, și

AŪ CĂZUT...

La o cărciumă murdară
Așezată spre Obor
Se oprise mai sub seră
Obositul călător.

A pătruns pân la tarabă,
Ș'a cerut s'î dea un vin,
Dar strigarea'i fu de gebă,
Căci patronul cu suspin,

Îi șoptește: *Nu mai este,
Ați cetașii 'l-a beut,
Căci venit'a marea veste
Cum că listele-ai cădut!*

— *Au căzut?! — Strigă cu grăză,
Cum se pôte domnul meu?!...
Asta'î veste mincinosă
Scrisă de vr'un derbedeu!*

*A cădut? Vai! nu se pôte,
Și s'î ved, nu-l cred cădut,
Căci aceste liște frate,
Sunt d'un neam cu Belzebut!*

*Sunt ca Cruma și Cholera,
Un flagel omorător;
Sunt ca Pesta, Filoxera
Un venin otrăvitor!*

*Crede-mă frate, măi bine
Di că vestea ce-a sosit,
Are alt-ceva în sine!
Dările saii îndecit!!*

Spini

Un profesor care se afla în o excursiune cu elevii
săi, zăbind pe câmp o turmă de oi, pe care o conducea
un măgar, duse către elevi:

— Vedeți în ce liniște se plimbă măgarul cu oile?
— Ca și noi, d-le profesor, răspunse cu naivitate
unul din elevi.

— Cum se face că nu te-am văzut de mult, în-
trebă unul pe un amic al său?
— Am fost la Paris să 'mi iați licența.
— Dar puteai s'o iei și de la percepțiile noastre din
București, fără să te espui a chieltui mulți bani, și
ai fi avut și șansa de a trece în rândurile *națier* d-lui
Brătianu.

Ultimii ciulini

Tamburul-Major al armiei naționale de ciomăgași,
îndeplinindu-și misiunea extraordinară cu care a fost
însărcinat, s'a reîntors la post.

A fost primit la gară de Laptagiu, Vornicu și alții.

Procopsitul și cărturarul domn Tocilă, hënd din

mii de flori întocmai ca niște cuțite de bucătar, 'i
străbăteau corpul și 'i aducea nădușela pe frunte.

O! ce n'ar fi dat el, cu să se vadă numai o-dată
sărutat de niște buze voluptoase de franțuzică.

În timpul acesta sosi la Cafeul-Chantant, unde se
ducea de obicei Căpitanul, Mademoiselle Clara, o
franțuzică, fostă în trupele franceze din provincii,
care după ce 'și perduse vocea, fiind părăsită de toți
și ne mai angajând'o nimeni, 'și luase lumea în cap
și începuse să colinde orașele, cu rămășița de voce
ce mai avea, adunând cu talerul, cu scop că dór și
dór, va da o-dată peste un nătărău, care înflăcărât
de nuri ei, ce de mult 'i perduse, o va lua de ne-
vastă și va scăpa ast-fel de vieța miserabilă ce o
ducea.

Vestea sosirei Mademoisellei Clara fu răspândită în
oraș cu iutela fulgerului și bine înțeles, căpitanul
Siam fu cel d'ântein care o află.

Îndată ce scăpă din biuroș și 'și sfârși toaleta, se
repeși ca un năuc, uitând chiar să mănânce, la feri-
citul templu unde era să'î apară acea zină de mult
asteptată, căci o voce 'i șoptea la ureche, că noua
sosită 'i va îndeplini visul său de atâta timp urmărit.

Până la ridicarea cortinei halbele cu bere se ur-
măriră cu o repedițiune extra ordinară așa în căt

același pahar din care a beut scripcarul Craiovei, a
bătut, dënd dupe regulament, pe un biet copilaș,
care jucându-se cu pietre, a scăpat una pe laba *in*
omnia laureatului nostru.

Bravo! Nu ve lăsați acei care ați mai rămas ne în-
scriși în catastiful viitoarelor decorațiuni ce se vor de-
cerne în viitoarele alegeri.

Aflăm din sorginte sigură că consiliul de miniștri
în intruniera de alaltăeri a decis să facă un proiect
de lege pentru instituirea unei uoui decorațiuni care
va purta numele de: *Băta*.

Pe o față va fi gravată mitra experimentatului
Ghiță Vornicu, iar în dosul ei aceea a d-lui Stolojan.
În numărul viitor amănunte.

BALUL SLUGILOR

Dăntuitorii:

Cât veți fi voi la putere
Iha, iha, ha,
Vom juca din răsputare
Iha, iha, ha.
Cât ne-o da și visteria
Iha, iha, ha,
Va ține ține și cărdășia
Iha, iha, ha,
Dar cădënd de la putere
Iha, iha, ha,
Vē 'njurăm din răsputare
Iha, iha, ha.
D'o 'ntărca și visteria
Iha, iha, ha,
A sburat și cărdășia
Iha, iha, ha,
Atunci toți vom schimba jocul
Iha, iha, ha,
Vērsându-ne pe voi focul
Iha, iha, ha,

ODA LA „VOINTA NATIONALA“

Dedicată pentru infectul prim-Bucureșt de la 1 August.

Nationaler Wille

Wird gar nicht stille

Are din natură

Și peste măsură

Sauve Gurken Zeit

Und grosse Dummheit.

Un cetățian pacinic.

Șarada No. 7, Caracal.

Au deslegat esact d. Vasile H. Athanasiu, București; d. Sache Soi-
culescu, Caracal; E. C. Fartoescu, Roman; d-na Elena Mihalopolu.
Galați; d. Iacob R. Altaras, Craiova; d. Const. Cheorghiu, Vaslui;

d. Nicolae Conțeși, Alexandria; d. George G. Ionescu, Roșiori-de-Vede;
din gara Cilibia și de la Lacul-Sărat de către mai multe persoane
fără nume.

ȘARADA No. 8

Prima parte e un mare
Animal, frumos și tare,
Ce e prea mult căutat
Și foarte utilizat.
Partea doua 'i o licore
Deliciósă, îmbătătoare,
Ce mereu poți s'o găsești
La primarul din Ploesti.
Șese litere compune,
Tot cuvântul ce ne spune,
D'un mare reformator
Ce a rămas nemuritor.

BIBLIOGRAFIE

SATIRELE SI FABULELE
LUI

HELIADÉ-RADULESCU

aū eșit de sub tipar și se afla de vëndare la princi,
palele librării, împreună cu poesiele Lyrice și Epice ale
aceluiași autor.

INSTITUTUL HELIADÉ-RADULESCU

Instalat în localitatea cea mai sănătoasă, în grădina
Heliade din piața Moșilor, primește elevi pentru cla-
sele primare și de lyceu, asemenea și pentru școla
de comerț. În acest institut se prepară elevii și pen-
tru școlile militare. Studiile se fac după programele
școlilor publice unde elevii trec examenele. Bai calde,
reci și dușuri pot lua elevii chiar în institut. Un om-
nibus va transporta în toate zilele pe elevi de la in-
stitut la licee.

Restaurantul C. Belimacea,

situat în centru orașului str. Academiei 37.
s'a transformat cu totul pentu sezonul de vară,

Prețurile cu totul modeste, serviciul nu lasă
nimic de dorit.

Societatea română de tir, arme și gimnastică reco-
mandă,

BAILE

sale cu duși reci, cabine confortabile și școlă de in-
notat, situate în

Strada Biserica Măgureanu

Deschis de dimineața până seara. Pe timp cu sóre,
basenul se află acoperit.

Cusătoria Elena Ionescu

București, Str.
Academiei, 18.

Effectuează tot felul de albituri pentru Dame și Bar-
bați, precum: Cămăși, Cearșafuri, Camisole, Fețe de
pernă, etc. etc., după fășonele și tăeturile cele mai mo-
derne.—Asemenea execută ori-ce lucrări de mărci în
litere Gotice, Monograme, etc. etc.—Se însărcinează cu
tot felul de reparațiuni de Cămăși.

creerul bietului Căpitan era amețit de fumurile berei
suate în capul plin de himere și de o imaginație în-
cântătoare, și ale cărei consecințe erau când o veselie
ne bună, când o căscare continuă.

În sfârșit ora sosi, cortina se 'ridică și Mademoi-
seille Clara apëru dinaintea privirei împăienate a Că-
pitanului.

Clara era tipul urfieniei complete. Bêtrână 'și as-
cundea sbîrciturile sub suliman și vocea'i răgușită
producea o impresiune neplăcută asupra timpanului
auditorului.

Numai ochii pe jumătate închiși ai Căpitanului o
găsea frumoasă, numai aușul lui 'i părea vocea ei o
musică cerescă.

Multe nopți petrecu dëndsul în admirare dinaintea
acestui ideal al lui, până când într'o seră se decise
să'î măsurisescă pojarul de care era coprins.

În sfârșit avea să'și vadă fericirea îndeplinită, o
franțuzică o să'î iubescă, o veduse acesta și era si-
gur că o s'î fie iubit, căci în destul 'i-o probase ea
prin privirile ei înflăcărâte ce'î aruncase după scenă
și care 'l costase numai câte un franc una.

Și luă dar inima în dinți și dicënd un Dómne a-
jută, se îndreptă tremurând spre locuința fermecăto-
rei sale.

Tremura ca și cum era prins de friguri, și când
ajunse la ușa Hebeei sale, picioarele i-se înnuie. Vru
să se întorcă, dar un glas 'l țintui pe loc.

— Ah! Monsieur Tufescu, que voulez-vous?

La aceste cuvinte bietul căpitan făcu o baie de
nădușala care 'l mai desmetici puțin.

Ne putënd să articuleze nici un cuvânt, scóse, tre-
murând, din bosunar o scrisóre pe care 'i-o dete, și
abia, abia putu să îngâne că astéptă răspunsul.

Clara intră în casă.

Căpitanul 'și pusese în scrisóre tot focul, căci se
asteptase la nevolnicia sa, și 'i promitea printr'ensa
că dacă 'l iubeste și se va lăsa de Café-Chantant, cu
timpul o va lua de nevastă.

Franțuzică care atâta astepta, se întorse, 'l luă de
mână, și 'l introduse în buduarul ei.

Bietul Tufescu când se vedu în acea odaie, în a-
cel templu în care credea că n'o să mai ajungă, 'i
veni amețeli peste amețeli.

În sfârșit după mai multe înbiări din amëndouă
părțile, făcu ce făcu și, Tufescu rămase în acea nôpte
la franțuzică.

Visul de aur i se îndeplinesc.

(va urma)

Mariou

BALUL SLUGILOR

